

Niels Helveg Petersen (RV):

Sjældent har jeg hørt noget så plat!

Første næstformand (Knud Østergaard):

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 6 angående den praktiske gennemførelse af flygtningepolitikken, hr. Tinning, har ordet.

Tinning (VS):

Vi havde jo en del af flygtningediskussionen i går, bl.a. fordi statsministeren i sin åbningstale var inde på området, hvor han sagde, at regeringen ikke mener, vi har mulighed for at sørge for modtagelsen af så mange flygtninge på en forsvarlig måde. Det er jo vores fælles udgangspunkt, og det er en rigtig konstatering fra statsministerens side.

Det, man kan gøre, er så to ting. Den ene er, at vi kan sige: så må vi se at få mulighed for at modtage disse flygtninge. Den anden er, at man kan sige: så må vi simpelt hen sørge for, at der ikke kommer så mange.

Jeg synes, der til start kunne være grund til at sige noget om, hvad regeringens forslag egentlig går ud på; der er ikke talt så meget om det i detaljer. Det er jo simpelt hen et forsøg på stort set at få lukket vore grænser et stykke tid som et signal til de andre lande i det internationale samfund, bliver der sagt.

Hvad er det, regeringens forslag handler om? Det drejer sig for det første om, at asylansøgere, der kommer til Danmark gennem lande, hvor de er i en såkaldt faktisk trykkesituation, kan afvises ved grænsen. Men hvad nu, hvis de ikke kommer den vej, men kommer direkte? Jeg talte i går en del om regeringens temmelig håbløse eksempler i bemærkningerne. Der taler man om, at der skulle komme en eller anden flygtning direkte fra Iran, formentlig med fly fra Teheran. Men det kan man altså ikke, så jeg synes, det er et meget dårligt valgt eksempel, og jeg har endnu ikke hørt nogen begrundelse for det. Hvis man tager en flyver i Teheran og vil i retning af Danmark, kan man komme til Frankfurt eller til Wien; man kan ikke komme andre steder hen, så jeg ved ikke, hvorfor justitsministeren har syntes, at lige præcis det eksempel skulle nævnes.

Men hvis vi nu forestiller os en anden situation, er der egentlig to muligheder, nemlig at en person, der kommer direkte fra et land,

hvor vedkommende er udsat for forfølgelse, har pas/visum eller ikke har det. Lad os tage den situation, hvor vedkommende har pas eller visum, først. Det er en meget utænkelig situation. Enhver, der ved noget om mennesker, der er udsat for personlig forfølgelse af politiske eller andre grunde, ved også, at man i de menneskers hjemland ikke kan gå ind på den danske ambassade for at søge om visum eller pas uden dermed at tiltrække sig myndighedernes opmærksomhed, for hvad har slige folk at gøre på den danske ambassade? At gå ind på den danske ambassade er, længe før man får åbnet munden om, at man ønsker visum eller pas, det samme som at sige: jeg er ude på noget, som i de lande anses for upassende, i visse lande direkte forbryderisk. Noget andet er, at det i nogle lande, f.eks. Iran, langtfra er alle, der overhovedet kan få et pas. Den situation, hvor folk kommer direkte hertil med pas eller visum og samtidig er flygtninge, er altså meget lidt sandsynlig.

Hvad så, hvis de kommer hertil uden pas eller visum? For det første er der allerede indbygget den sikring, at luftfartsselskaber, der skulle finde på at tage folk med, som ikke har pas eller visum, kan få en ordentlig bøde, så de lader være med den slags. Nu kunne det selvfølgelig være, at luftfartsselskaberne tager sådan nogle med alligevel, og så er der i regeringens lovforslag i det, som hedder punkt 8, der er udformet som en ændring til § 48, stk. 2, indbygget endnu en ventil. Den går ud på, at vi kan smide sådan nogle, som kommer til Danmark uden pas eller visum, ud, før vi overhovedet begynder at behandle deres sag. Der kommer altså sandsynligvis ikke nogen med pas og visum. Der kommer heller ikke ret mange uden, og hvis de kommer, kan de smides ud, før deres sag behandles. Det er det, der er indeholdt i regeringens forslag punkt 8.

Jeg ved godt, at det er her, vi har bemærkningen om, at de ikke kan udvises til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse, og dér er så en henvisning til flygtningekonventionen af 1951. Det er rigtigt, at det står der, og det står også mange steder i bemærkningerne, men det afgørende er jo, hvordan det vil blive administreret, hvilke garantier vi har for, at noget sådant ikke sker. Det vil vi gøre en del ud af under udvalgsarbejdet, for vi er ikke som andre tilfredse med, at det har re-